

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

31. 07. 2023 - 06. 08. 2023

motto týdne:

„Nezabiješ. Nezcizoložíš. Nepokradeš.“

PONDĚLÍ 31. 07. památka sv. Ignáce z Loyoly, kněze

Mt 13,31-35; Žl 106,19-20.21-22.23 Komentář: **Ex 32,15-24.30-34**

I my stravujeme následek hříchu: ne snad rozemleté tele, ale naše zlozvyky špatné životosprávy, nešetrný přístup k přírodě, vše, čemu se klaníme a co nás pak ničí.

ÚTERÝ 01. 08. památka sv. Alfonse z Liguori, biskupa a učitele církve

Mt 13,36-43; Žl 103,6-7.8-9.10-11.12-13 Komentář: **Ex 33,7-11; 34,5b-9.28**

Vyjítí mimo tábor, k místu setkání s Hospodinem.

Ano, i pro mě to může být návodem pro chvílky letní samoty!

STŘEDA 02. 08. Panny Marie Andělské z Porciunkule

Mt 13,44-46; Žl 99,5.6.7.9 Komentář: **Ex 34,29-35**

Odkrytí závoje před Hospodinem může být inspirující i pro můj vztah k Bohu.

Nic nepředstírat, odhalit svá nejtajnější místa.

ČTVRTEK 03. 08. blah. Františka Bandrés Sánchez, mučedníka SDB

Mt 13,47-53; Žl 84,3.4.5-6a+8a.11 Komentář: **Ex 40,16-21.34-38** *Hospodinova*

velebnost přesahuje veškeré naše myšlení. Její odlesk však nesu v sobě od křtu.

Novozákonní příbytek Boží je svým způsobem přítomný v každém bližním.

PÁTEK 04. 08. památka sv. Jana Marie Vianneye, kněze

Mt 13,54-58; Žl 81,3-4.5-6ab.10-11ab Komentář: **Lv 23,1.4-11.15-16.27.34b-37**

Po sklizni přichází čas shromáždění a odpočinku. Není naše ztráta schopnosti slavit spolu počátkem ztráty víry v Boha?

SOBOTA 05. 08. Posvěcení římské baziliky Panny Marie

Mt 14,1-12; Žl 67,2-3.5.7-8 Komentář: **Lv 25,1.8-17**

Provokativní pro dravou spotřební společnost! Inspirativní pro řešení zadluženosti chudých států. Sociální učení církve (tak málo jej známe!) je doporučením ke skromnosti.

18. neděle v mezidobí - Svátek Proměnění Páně Cyklus A - 06. 08. 2023

Dnešní svátek vybočuje z rytmu nedělí v mezidobí. Protože šestý srpen připadl na neděli, slavíme svátek Proměnění Páně. Připomínáme si událost, která hraje významnou roli v příběhu evangelií. Jak se propojuje Ježíšovo božství, jeho blízkost Bohu Otci s tím, že trpí během pašijového příběhu? Dnes můžeme hledat klíč k této zásadní otázce.

1. ČTENÍ

Kniha proroka Daniela patří mezi nejmladší texty Starého zákona. Od sedmé kapitoly pomocí obrazných vizí povzbuzuje věřící židy k naději, která přesahuje aktuální zkušenost pronásledování. Tak i sedmá kapitola začne obrazem velké hrůzy a v kontrastu k tomu je vykreslena jistota Božího kralování a jeho záchrany.

Dan 7,9-10.13-14

Viděl jsem, že byly postaveny trůny a stařec velikého věku usedl. Jeho roucho bylo bílé jak sníh, vlasy jeho hlavy jako čistá vlna, jeho trůn plápolal ohněm, jeho kola – žhoucí oheň. Ohnivý proud vytékal a vycházel od něho, tisíce tisíců mu sloužily, desetitisíce desetitisíců stály před ním, usadil se soudní dvůr a byly otevřeny knihy. Díval jsem se v nočním vidění, a hle – s nebeskými oblaky přicházel někdo jako syn člověka, došel až k starci velikého věku, přivedli ho k němu. Byla mu dána moc, sláva a království a sloužily mu všechny národy, kmeny i jazyky: jeho moc je moc věčná, a ta nepřestane, jeho království nebude zničeno.

ŽALM 97

Boží vláda je stále stejně jistá a pevná. Proto je předmětem chvály a radosti.

Odpověď: Hospodin kraluje, je povznesen nad celou zemí.

Hospodin kraluje, ať zajásá země, – ať se radují četné ostrovy! – Mrak a temnota ho obklopují, – spravedlnost a právo jsou základem jeho trůnu. Jako vosk se taví hory před Hospodinem, – před vladařem celé země. – Nebesa hlásají jeho spravedlnost – a všechny národy vidí jeho slávu. Neboť ty, Hospodine, jsi povznesen nad celou zemí, – svrchovaně vynikáš nade všemi bohy.

2. ČTENÍ

Svatý Petr ví, že se blíží jeho smrt. Chce proto varovat ty, kteří uvěřili v Krista, před lživými učiteli víry. V tomto textu však vzpomíná na událost, kterou si dnes připomínáme.

2 Petr 1,16-19

Milovaní! Když jsme vás poučovali o tom, jak mocný je náš Pán Ježíš Kristus a že zase přijde, nadrželi jsme se v té věci nějakých chytrácky vymyšlených bájí. My jsme přece na vlastní oči viděli jeho velebnost. Neboť přijal od Boha Otce čest a slávu, když o něm vznešená Boží velebnost promluvila tato slova: 'To je můj milovaný Syn, v něm já mám zalíbení.' Ten hlas přicházel z nebe a my jsme ho slyšeli, když jsme s ním byli na posvátné hoře. Ale máme něco spolehlivějšího, totiž výroky proroků, a děláte dobře, když na ně dbáte jako na světlo, které svítí na temném místě, dokud se nerozbřeskne den a jitřenka vám nevzejde v srdci.

EVANGELIUM

Ježíš po svém vystoupení nejprve učil zástupy, postupně se ale soustředí na skupinku učedníků. Jim také vyjevuje tajemství o své smrti, ale chce je ubezpečit, že to nebude poslední slovo jeho příběhu. Proto se jim ukáže v nebeské slávě. Učedníci však stále nerozumí.

Mt 17,1-9

Ježíš vzal s sebou Petra, Jakuba a jeho bratra Jana a vyvedl je na vysokou horu, aby byli sami. A byl před nimi proměněn: jeho tvář zazářila jako slunce a jeho oděv zbělel jako světlo. A hle – ukázal se jim Mojžíš a Eliáš, jak s ním rozmlouvají. Petr se ujal slova a řekl Ježíšovi: „Pane, je dobře, že jsme tady. Chceš-li, postavím tu tři stany: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“ Když ještě mluvil, zastínil je najednou světlý oblak, a hle – z oblaku se ozval hlas: „To je můj milovaný Syn, v něm jsem si zalíbil; toho poslouvejte!“ Jak to učedníci slyšeli, padli tváří k zemi a velmi se báli. Ježíš přistoupil, dotkl se jich a řekl: „Vstaňte, nebojte se!“ Pozdvihli oči a neviděli nikoho, jen samotného Ježíše. Když sestupovali s hory, přikázal jim Ježíš: „Nikomu o tom vidění neříkejte, dokud nebude Syn člověka vzkříšen z mrtvých.“

K ZAMYŠLENÍ

Souvislost dnešní události v rámci celého evangelia je velice důležitá. Ježíš nejprve učedníky povolal, oni ho poznávají, postupně si k němu budují důvěru. Vidí jeho zázraky a vnímají, že nejde o obyčejného kazatele. Ale vědomí, že před nimi stojí Syn Boží, to v této chvíli ještě nemají. Jenže Ježíšovi se blíží poslední dny a je třeba, aby učedníci při zážitku utrpení a smrti nebyli otřeseni natolik, že se uzavřou plnému Božimu poselství. Jak jim pomoci pochopit, že Bůh je větší než lidská zloba, utrpení, ba dokonce smrt? Zjevení ve slávě Boží, kde Mojžíš jako starozákonní zákonodárce a Eliáš jako největší z proroků stojí po boku Krista, to je zážitek beroucí dech. Učedníci však budou muset tuto skutečnost vložit do příběhu pašijí. A to bude nesnadný úkol, který jim v posledku pomůže pochopit až dar Ducha svatého.

Co si připomínáme slavností Panny Marie Andělské z Porciunkule?

Porciunkule znamená “údělíček”, “podílek”, tedy jde o kousek země, který sv. František dostal od bratří benediktinů, na něm opravil kapli zasvěcenou Panně Marii. Toto místo se stalo kolébkou Řádu menších bratří. Zde také světec z Assisi umírá. Zároveň je Porciunkule spojená s událostí z roku 1216, kdy sv. František na papeži vyprosil, aby 2. srpna bylo možné pro poutníky v tomto kostelíku získat plnomocné odpustky, které do té doby byly spojeny jen s poutí do Říma, Compostely či do Jeruzaléma. A třebaže se odpustková praxe církve proměnila, je tato slavnost také oslavou Božího milosrdenství a velkorysého odpuštění. A ještě jednu událost můžeme přidat: bratři kapucíni českomoravské provincie uctívají jako svou patronku právě Pannu Marii Andělskou z Porciunkule a jí je též zasvěcen první řádový kostel na našem území. To už je hned několik důvodů ke slavení...